

Revista Musical Catalana

Butlletí de l'«Orfeó Català»

1918

REVISED MUSICAL CATALOGUE

London & New York

1901

REVISTA MUSICAL CATALANA

BUTLLETÍ DE L'«ORFEÓ CATALÀ»

Redactors en cap : FREDERIC LLIURAT i VICENTS M.^a DE GIBERT

Secretari de la Redacció : I. FOLCH i TORRES

PRINCIPALS COL·LABORADORS :

Antoni M.ª Alcover, prev.—Josep Barberà.—Giulio Bas.—Konrad Baumgarten.—Joan Borràs de Palau.—Lluïsa Bosch i Pagès.—J. Cabot Rovira.—J. Rafel Carreras.—Gabriel Castellà i Raich.—Eusebi Clop, O. F. M.—Henri Collet.—Eduard L. Chavarri.—Josep M.ª Comella.—Miquel Domenech i Español.—Joan B. Espadaler.—Josep Fabre.—Julita Farnés.—Josep M.ª Folch i Torres.—Ignasi Folch i Torres.—Alfons Gallardo.—Vicents M.ª de Gibert.—Enric G. Gomà.—Emili Heintz-Arnault.—Gascó Knosp.—Frederic Lliurat.—J. Lamote de Grignon.—Miquel Llobet.—Joan Llongueras.—Paul Magnette.—Josep Maideu.—Joan Manén.—Dom Carles Megret, O. S. B.—Lluís Millet.—Manuel de Montoliu.—Vicents de Moragas.—M. Morera i Galicia.—Claudi Martínez Imbert.—Antoni Nicolau.—J. J. Nin.—Ewelina Pairamall.—Felip Pedrell.—Joaquim Pena.—Francesc Pujol.—Jaume Quintana.—Antoni Ribera.—Lluís Romeu, prev.—Miquel Rué, prev.—Dom Maur Sablayrolles, O. S. B.—Joan Salvat.—Albert Schweitzer.—J. Soler i Palet.—P. Gregori M.ª Suñol, O. S. B.—Agustí Valls i Cascante.—Francisco Viñas.—Xavier Viura.—Amadeu Vives.—Rafel Vives, etc.

Volum XV. — Any 1918

BARCELONA

REVISTA MUSICAL CATALANA

BUTLLETÍ DE L'ORFEO CATALÀ

ANY XV

TAULA GENERAL

ARTICLES ORIGINALS

- ALFONSO (Frederic). — Fantasia. 273.
CLOP, O. S. B. (Eusebi). — *El Cant al Sol* de Sant Francesc d'Assís. 71.
CHAVARRI (Eduard L.). — Pensaments i Poesia dels mestres Raro, Florestan i Eusebius. 252.
GIBERT (Vicents M.^a de). — Els Festivals Manén. 51.
— Claudi Debussy. 78.
LLIURAT (Eudalt). — *La vella maridada*. Cançó popular catalana. 206.
LLIURAT (F.). — Expansions: La cosa inquietant. 3.
LLONGUERAS (Joan). — Els Cants de la Nativitat. 7, 243, 263.
— Parlament. 285.
MAGNETTE (Paul). — La Música Valona. 219.
MILLET (Lluís). — Discurs presidencial llegit en la Festa dels Jocs Florals. 115.
— Cant de la Mercè. 205.
— Parlaments. 110, 167, 188, 215.
N. A. — La mort de Bach. 231.
S. (J.). — Francisco de P. Sánchez Gavanach. 207.
SUBIRÀ (Josep). — Les transformacions orgàniques de la Música. 139, 195.
X. — Sobre Carles Gounod, a propòsit del seu centenari. 151.
*** — La Música Catalana als Estats Units. 90.
— Masnou al mestre Millet. 165.

LA MÚSICA A CATALUNYA

APLEGA DE MATERIALS PER A CONTRIBUÏR A SA HISTORIA. 10, 83, 200, 258.

TAULA ESPECIAL DE LES MATÈRIES TRACTADES SOTA AQUESTA RÚBRICA

Biografia:

- Bordo, Anthoni. *Mestre d'orgues*. 10.
Cases, Anton. *Factor d'orgues*. 258.
Feu, Banet. *Músic*. 87.
Fontanals. *Mestre d'orgues*. 258.
Galtayres, Francesc. *Mestre d'orgues*. 258.
Galtés, Jacinto. *Mestre d'orgues*. 258.
Ginebret, Dalmau. *Músic*. 87.
Lull, Guillem. *Músic*. 87.
Puig, Joan. *Organer*. 259.
Recco, Carlos Gaudencio. *Mestre italià d'orgues*. 259.
Saurcot, Llorens. *Factor d'orgues*. 200.

- Spindelnoguera, Johan. *Mestre d'orgues*. 84.
Teppati, Francisco. *Factor d'orgues*. 259.
Torres. *Músic*. 87.

Instruments:

Orgue, 10, 83, 200, 258.

Comunicants de documents:

- MASDEU, Pvre. (Josep). 10, 200.
PALOMER, Pvre. (Josep). 258.
SOLER I PALET (Josep). 83.

ORFEÓ CATALÀ

Concerts corals, simfònics i de solistes. 14.
 Concert en obsequi als senyors concurrents
 a l'Assemblea d'Organització Jurídica. 96.
 Concert en obsequi als socis protectors i
 repartiment de premis. 178.
 Conferència per D. Josep Subirà. 19.
 Donatiu d'un psalteri. 95.
 El mestre Millet, condecorat. 14.
 En honor del mestre Millet. 56.

Exàmens de la secció de nois. 209.
 Festival al Palau de Belles Arts. 278.
 Memòria del secretari En Pasqual Boada. 31.
 Necrologia: F. Mabras i R. Benet. 129.
 Nomenament. 96.
 Orfeó Català. Moviment social des de sa
 fundació fins al XXV aniversari.
 Ofrena de Francisco Flos i Calcat. 66.
 Sessió íntima de sardanes. 19.

CATALUNYA

BARCELONA:

Associació d'Amics de la Música: Blai Net
 i Orquestra. Melodies Gerhard i Quartet
 Renaixement, 19; Orquestra. Quartet Re-
 naixement, 60; Sessió Chopin. Sancerstó-
 fol de Folch i Orquestra. Joaquim Nin i
 Orquestra, 100; Agrupament d'Instru-
 ments de vent i Quartet Renaixement.
 Orquestra. Plàstica animada, 131; Instru-
 ment de vent. Quartet Renaixement.
 V. M. de Gibert i Orquestra, 181; A. Far-
 rarons i Orquestra. Cicle Beethoven: Blai
 Net i Quartet Renaixement, 260; J. Gau-
 tier i Orquestra. Cicle Beethoven. J. Nin
 i Orquestra, 279.

Associació de Música «da Camera»: Trio
 Caffaret, 21; Joan Manén i Orquestra.
 Quartet Arbós, Vianna da Motta, Francès
 i Ruiz Cassaux, 58; Trio de Barcelona.
 M. Quinoga, Miquel Llobet i Armand
 Crabbé, 98; Ed. Risler, 130; «London
 String Quartet». Antoni F. Bordas i Or-
 questra, 280.

Associació Gregorianista. 182.

Associació Musical de Barcelona. 21, 22, 61,
 105, 135 (Recitals Socias), 136 (*Vallencis*
 de J. B. Lambert), 282.

Ateneu de Sant Lluís Gonçaga. 282.

Gran Teatre del Liceu. 58, 97.

Institut de Cultura i Biblioteca popular per
 a la Dòna. 22, 106, 281.

Orfeó Gracienc. 106, 233, 280.

Palau de la Música Catalana: Festivals Ma-
 nén, 51; Recital Darné, 60; Festival Manén
 extraordinari. Concerts Rubinstein, 97;
 Recital Madriguera. Festival benèfic. Con-
 ferència, 102; Recitals Rubinstein, 130;
 Trio de Barcelona. Concert Madriguera.
 Institut de Cultura i Biblioteca popular
 per a la Dòna. Festival infantil (Col·legi
 de Sant Jordi). 133; Concerts Sinfònica de
 Madrid. Concerts Casals-Risler, 179; Re-
 citals Madriguera. 278.

Sala Æolian. 136.

Sala Granados: Recital Pepita Virella. 135.

Sala Mozart: Recitals Gacituaga, 61; Reci-
 tal Marlet. Concert A. Romea. Recitals
 A. Crabbé i J. Salvat, 103; Academia Ar-
 dévol. 282.

Teatre Pompeia. 107.

FORA DE BARCELONA:

Granollers. 213.

La Garriga. 210.

Sallent. 112, 215.

Sant Boi. 283.

Sant Pere de Torelló. 217.

Terrassa. 235.

Vich. 237.

CORRESPONDÈNCIES

Ginebra. 176.

Madrid. 13, 54, 127, 174, 275.

Palma de Mallorca. 190.

VIDA MUSICAL DELS ORFEONS DE CATALUNYA

- Capella de Santa Cecília (Blanes). 212.
 Escola Choral del S. S. Misteri (Sant Joan de les Abadeses). 234.
 Escolania de la Parròquia de la Puríssima (Sabadell). 108.
 Festa de Germanor dels Orfeons del Bages. 95.
 Germanor dels Orfeons de Catalunya. 284.
 La Cigala Bagurenca (Bagur). 187, 234.
 L'Eco de Catalunya. 64, 186, 284.
 Orfeó Bergadà. 213.
 » Canigó (Barcelona). 234.
 » Cerverí. 63.
 » Cirvianum (Torelló). 61, 108.
 » de Begas. 110, 211, 233.
 » de Sans. 186.
 » de Sant Feliu de Guíxols. 108.
 » de Santa Coloma de Queralt. 184.
 » Emporium (La Bisbal). 62, 107, 183, 212, 234.
 » Germanor Empordanesa (Figueres). 183.
 » Granollerí. 63, 109, 186, 213.
 » Granollerí de «La Unión Liberal». 234, 262.

- Orfeó La Formiga (Castellvell i Vilar). 63, 212.
 » Lleida nova. 110.
 » Mataroní. 62, 110, 212.
 » Montanyenc (Sant Quirse de Besora). 186, 212.
 » Nova Tàrraga. 109, 183.
 » Pàtria (Molins de Rei). 211, 234.
 » Pierenc (Piera). 110.
 » Popular Olotí. 212, 262.
 » Sallentí. 184.
 » Sarriancenc. 62, 184, 283.
 » Seràfic Marià (Arenys de Mar). 62, 284.
 » Vigatà. 108, 210, 262.
 » Vigatà (Conservatori de Vich). 185, 237, 262.
 Primera Assamblea de Germanor dels Orfeons de Catalunya. 93, 157.
 Schola Cantorum de la Pia Unió de Sant Miquel (Barcelona). 62, 184, 188, 262, 284.
 Schola Cantorum de Lleida. 211.
 Schola Orpheònica (Barcelona). 211.
 Schola Orpheònica Gironina. 109, 187, 211.

VÀRIA

- Noves. 25, 65, 138, 191, 239, 266.
 Secció Oficial. 68.

- Vuitena Festa de la Música Catalana. 259.

NOTES BIBLIOGRÀFIQUES

- FLOS I CALCAT (Francisco). — *Cançoners Escolar Català*. 112.
 FREIXAS (Narcisa). — *Cançons amoroses*. 24.
 — *Piano infantil*. 24.
 GERHARD (Robert). — *L'Infantament meravellos de Schaharazada*. 238.
 LASALLE (Maria Dolores). — *Compendi de la vida de Lluis Maria van Beethoven*. 24.
 MARLIAVE (Joseph de). — *Etudes musicales*. 237.
 MAS I SERRACANT (Domingo). — *Fiesta del Sagrado Corazón de Jesús*. 192.
 OTANO, S. J. (N.). — *Canciones Montañesas*. 191.
 — *Marcha de San Ignacio de Loyola*. 264.

- PAHISA (J.). — *Preludio y dos grandes fugas a dos voces para piano*. 23.
 PECANINS (J.). — *Plou i fa sol*. Cançó amb gestes. 112.
 SAN SEBASTIAN (P. Josep Antoni de). — *Pom de cançons*. 137.
 SCHUMANN (Robert). — *Escritos sobre la Música y los Músicos*. Prólogo, traducción y notas de Eduardo López-Chavarri. Tomo I. 263.
 WAGNER (R.). — *Cabalgada de las Walkyrias*. Transcripción de concierto por Antonio Ribera. 265.
 ***. — *Ponències llegides i conclusions aprovades en la Primera Assembla de Germanor dels Orfeons de Catalunya*. 265.

NECROLOGIA

Bartumeus (Ramon). 289.
Boito (Arrigo). 193.
Bordas (Emili). 194.
Cui (César A.) 193.
Debussy (Claudi). 78.
Fesser (Joaquim). 113.
Gautier (Judith). 114.
Harcourt (Eugeni de). 114.
Lecocq (Alex. Charles). 241.
Lefebvre (Carles). 114.
Marquès (Miquel). 65.
Martí Cristià (Josep). 290.

Materna (Amalia). 113.
Menter (Sofia). 114.
Nicoletti Korman (Lluís). 290.
Perera (Ricard). 194.
Plantada (Joan B.) 242.
Quer (Alfred). 266.
Safonov (Vassili Hich). 113.
Sánchez Gavanyach (Francisco de P.) 207.
Vasseur (Leon). 113.
Wagner (Cosima). 290.
Ysaye (Theo.). 113.

Revista Musical Catalana

Butlletí de l'ORFEÓ CATALÀ

Expansions

La cosa inquietant

Per a X...

Í, mil voltes sí : l'atzar els junta, el piano és prop d'ells, algú sap *teclejar*. Per què — dieu-me, — *estar-se'n*? La música, d'altra banda, no ha estat creada, per ventura, precisament per això : per a executar-se? Apa, doncs, músic, toca, toca!

Per què, amic meu, m'inquieta, amb tot (bé ho sabeu prou!), ço que, en efecte, sembla tan bell, tan natural?

* * *

Diu Ricard Wagner : «Ès ja tan difícil de comprendre's absolutament essent dos, l'un davant de l'altre! I encara és necessari que aquests dos es trobin igualment en disposicions favorables.»*

Si dos esperits, l'un enfront de l'altre, no aconsegueixen sempre entendre's, fusionar-se (tants factors poden *allunyar-los*, en efecte, en un moment donat!), com podran unir-se, a tothora (i com qui no diu res!), mitjançant un *intermediari*? I què és, digueu-me, una obra d'art, sinó un *intermediari*?

* * *

* Ricard Wagner, *Dieciari*.

El músic, resignat, s'instal·la enfront del blanc ivori. Algú, sovint, ben prestament li crida :

« — Sobretot res de música *sàvia*! »

La tècnica, dèiem un dia, no ha creat mai res. És, ha estat i serà sempre — afegiem, — l'humil servent de la idea, de l'esperit, de ço, en un mot, que presta vida a una obra d'art. Esdevé un mitjà, per tant — mitjà tan sols, cal recordar-ho, — del qual l'artista es serveix per a expressar-se.

Què vol, doncs, dir, amic, música *sàvia*? Caldria, potser, no creure, en definitiva, sinó en l'existència de dues principals músiques (de les quals deriven, sens dubte, les que podríem qualificar d'*intermediàries*) : la música *lletja* i la música *bella*.

* * *

Tot ço que no es capeix, sembla sovint, per altra part, hermètic i a voltes... *savi*!

* * *

De *sàvia*... i fins d'*inexecutable* fou un dia qualificada, en efecte, la música de Beethoven, després la de Ricard Wagner, etc., etc. *Aleshores*, no obstant, les simfonies de l'autor de la *Novena* (simfonies que tothom canta avui, com prou sabeu, gairebé de memòria!), eren igualment belles i el *Tristany*, d'altra banda, era igualment expressiu...

* * *

El músic, resignat, s'instal·la enfront del blanc ivori. Algú, sovint, ben prestament li crida :

« — Sobretot res d'allò que sols *vostès* entenen! »

Vostès? Pretén referir-se, el que això diu (i són tants, ai, els que això diuen!), als tècnics, als professionals? Però no hi ha, per ventura, entre els devots del *color*, estols d'aficionats que no són tècnics? Però no hi ha, per ventura, entre els devots de l'art dels sons, estols de llaminers que sols saben sentir?

Aquell *vostès* — veieu? — m'apareix sempre com l'expressió d'algú que parlés, per exemple, dels paisatges del planeta Mars... sense haver-los mai vist, naturalment!

* * *

Diu En Milà i Fontanals ocupant-se, en sa *Estètica*, dels *Elementos del objeto bello*, i referint-se al *color* : «El color puede ser *elemental* (rojo, azul y amarillo primitivos), o com-

puesto (formado de la mezcla de dos ó más elementales).» Afegeix : «En el color elemental la riqueza sólo puede consistir en la *intensidad* ó vigor, ó sea, en la vivacidad de tono del único elemento.» Diu, demés, parlant de la *vivacitat* del color : «La vivacidad es la única cualidad que llama la atención cuando no se saben apreciar otras más delicadas, como sucede en los niños y en los salvajes.»

Ço que En Milà diu a propòsit de la vivacitat del color, pot aplicar-se, evidentment, a les altres *vivacitats* : vivacitat sonora, vivacitat gràfica, vivacitat plàstica...

* * *

Algú fa música. I l'escolteu. Fruïu moments alats, diria's, ja que tota sensació de realitat — llevat de la purament sonora, — desapareix en vós. L'instant és dolç... Algú, però, — algú, caríssim, d'aquells, sabeu, que a voltes parlen *des de fora*... — llença, de sobte, aquests mots (que adreça, *amable*, al que actua):

« — Això és tristíssim. Fa venir son. Toqui música *alegre*! »

No us sembla, amic, que aquell que aquests mots diu, que aquests mots *sent*, no pot ésser sensible, sinó... a la *vivacitat* de l'art dels sons?

* * *

Aquella coneguda teoria tolstoiana, segons la qual solament pot qualificar-se d'art bo, d'art ver, aquell que tothom pot entendre (tothom i a tothora?), m'apar, decididament — perdoneu mon irrespecte! — una *aberració*.

* * *

L'afirmació tolstoiana, segons la qual pot hom declarar fals tot ço que sols l'*élite* aconsegueix gustar, m'apar, així mateix, — per què no dir-ho? — una altra *aberració*.

* * *

Us plau guaitar els estels. És que tothom els guaita? Us plau mirar les flors. És que tothom les mira? Us plau cercar, quan l'ocasió es presenta, l'íntim sentit de les coses. És que tothom sol fer-ho?

* * *

És errat creure que totes les coses belles, *i pel sol fet d'ésser belles*, són sempre guaitades... o escoltades. Hom no *guaita* — dèiem un dia, — sinó... ço que s'adapta a son sentir, ço

que s'acorda amb sa força, diem-ne *receptiva*, i ço que respon, en un instant donat, a son íntim desig...

* * *

Sentiu, per ventura, a tothora, i *adreçant-vos a qualsevol oient*, la necessitat de *dir coses*?
Sentiu, demés, a tot moment, el desig d'*escolltar-ne*?

* * *

Diu Emerson : «No hi ha pas dos homes que, deixats sols, no entrin en relacions més simples. Però és l'afinitat que determina quins dos han de conversar. Quan entre dos no hi ha parentiu, no troben goig l'un en l'altre; no sospitaran mai els poders latents de cadascú. Parlem de vegades d'un gran talent per a la conversa, com si fos una propietat permanent en certs individus. La conversa és una relació volandera i res més. Un home de reputat talent i eloqüència és incapaç, amb tot això, de dir una paraula al seu cosí o al seu oncle. I ells acusen son silenci amb tanta raó com en tindrien per a censurar la insignificança d'un rellotge de sol posat a l'ombra. Poseu-lo al sol i marcarà l'hora. Entre els que tenen gust en sa pensa, aquell recobrarà sa llengua.»*

Capiu, amic, *tot* el sentit dels citats mots?

* * *

Res de més bell, en efecte, que la formosa pau de dos o més esperits al gustar, junts, l'encís sonor. L'encantament pot dir-se que els uneix... I heus-aquí que la perfecta harmonia dels esperits, tan ardentment somniada, en tots els temps, pels més assedegats utopistes, es realitza, en el cas que ens ocupa, de faísó completíssima. Us haveu fixat mai?

* * *

Quan ço que palpita en la producció musical no arriba pas dins tots els cors; quan l'harmonia dels esperits no es realitza, ens trobem, aleshores, enfront d'un fet... *lletgíssim*. Tot-hom, en aquell cas, sent la molèstia del moment que passa : el que escolta... o fa semblant d'escolltar; el que fins llença, ardid, algun amable comentari; el pobret músic, en fi, que en mig dels oients actua...

* * *

* R. W. Emerson, *L'Amistat*. Traducció de Cebrià de Montoliu.

... Sí, mil voltes sí : l'atzar els junta, el piano és prop d'ells, algú sap *teclejar*. Per què — dieu-me, — *estar-se'n?* La música, d'altra banda, no ha estat creada, per ventura, precisament per això : per executar-se? Apa, doncs, músic, toca, toca!

Per què, amic meu, m'inquieta, amb tot (bé ho sabeu prou!), ço que, en efecte, sembla tan bell, tan natural?

F. LLIURAT

Els Cants de la Nativitat

Exhortació poemàtica per a ésser dita i predicada en el temps nadalenc

(Continuació)

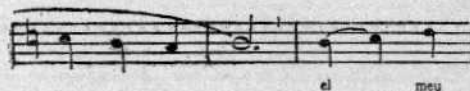
Però,
calleu.
Escolteu-les les donzelles
feineres
i els fadrins abrivats
dels esguards rutilants,
com la canten
també
a sa faisó
la dolorosa llegenda
de la ingratitut
humana.
Josep,
busqueu-me posada...
diuen,
plegats,
amb ses veus

de creïll
les unes
i amb les seves
de fusta harmoniosa
els altres.
Jo us dic
que les escolteu
aquestes veus,
i, escoltant-les,
aprendreu
com es fa expressiva,
com es commou
la tonada
segons el text;
segons l'esperit
i la lletra
del text.

— Déu vos do salut, bon home;
Déu vos pac la caritat
del favor que m'heu fet ara.
Jo us he demanat posada
i a un corral m'heu atrassat.

Fixeu-vos-hi
en això.
Escolteu-ho.
Mireu com s'apiada,
com es retorna,
com es commou
i ens commou.
No sabem pas
ben bé
si és de tristesa
o d'alegria.
Però...
quina bondatl
Quina commoció
inexplicable!
Oïu.

Josep, busqueu-me posada

Chor noies — Josep, busqueu-me posada
aquesta nit per descansar,
que segons el que jo sento
dintre del meu aposento,
el meu fill nat en serà.

Chor homes — Maria, l'amada Esposa,
posada no us faltarà;
tinc parents i gent honrada,
i al veure-us a Vós, cançada,
per ells gran ditxa serà.

Chor mixte — Déu vos guard, la parentela;
si posada em voleu dar,
tinc l'Esposa fadigada
de tan llarga caminada
i voldria reposar.

Id. — Josep, el dar-vos posada
això ja no podrà ser;
tota la casa tinc plena
de gent noble i d'altra mena
que no hi cab un foraster.

Id. — A lo menos, me'n diríeu
allà on podriem anar?
— Aquí dalt de la muntanya
sí n'hi ha una gran cabanya
que hi sol haver bestiar.

Id. — Déu vos dó salut, bon home;
Déu vos pac la caritat
del favor que m'heu fet ara,
jo us he demanat posada
i a un corral m'heu atrassat.

Com arriba
endins,
la cançó aquesta!
Remou i no desdelita.
Per ella
l'espessor,
la densitat
de les tenebres
minva.
L'esperit
n'és tot esportellat,
i una rosada clarícia

amorífica
el camí.
Com penetra
i com dóna sentit
pregon
al nostre humà peregrinatge!
I com,
seguint el mateix tema,
sense deixar-lo,
talment
com al tombant
carener
del camí avancívol
es descobreix
de sobte
una vall nova,
riallera,
insospitada,
que ens porta altres dalits,
canvia
ara,
tot d'una,
la cançó.

Mireu-la
com es desfà,
amament,
de tota ombra
de tristesa
i com és ja
dolçament
invasida
tota ella
per l'exhuberant alegríia
de Nadal.

*Sant Josep i la Mare de Déu
feren companyia bona.*

La beneïta mansuetut,
la confiada humilitat,
la santa resignació
cristianes
conten
amb sublim simplicitat
el moment
inefable
de la gran misericòrdia
del Diví
Salvador;
el moment
de l'antiga expectació;
el moment
messiànic
per tantes i tantes generacions
esperat;
i conten
també
l'íntima escena,

el benahurat col·lotge
dels dos esposos.
El Nadó
promès,
profetitzat,
anunciat,

(Seguirà.)

veieu-lo
aquí.
Mireu
com resplendeix
en la cançó
la gençor de sa bellesa.

JOAN LLONGUERAS

La música a Catalunya

Aplega de materials per a contribuir a sa historia

ELS ORGUES DEL MONESTIR DE SANT JOAN DE LES ABADESSES

INSTRUMENTS - BIOGRAFIA

PRIMA februarii 1564. Capitulatio sobre lo fer dels organs en la Sgle-
sia del monastir de St. Joan.

In Dei no/mine/ Noverint Universi. Quod de et super construc-
cione et nova rehedicacione organi in ecclesia monasterii Sancti
Joannis de Abbatissis fabricaturi. Inter partes fuerunt facta inhita
pactata firmata jurata atque vulgari lingua ordinata capitula sequentia.

Sobra la rehedicatio é nova obra del orga de la Iglesia del monestir de S. Joan de les
Abbadesses fahedora, ça Capitulat é convengut entre los Rnts. Prior é Vicari y canonges de
dit monestir deval scrits. Lo Convent de dit monestir celebrants y representants de part
una/ E lo honorable mestre Anthoni Bordo mestre de organs habitant de la Vila de Solsona
de part altre en lo modo saguent:

Primo. attes que la Iglesia de dit monestir te vuy lo orga de dita Iglesia per la sua an-
tigitat desbaratat y desg ni pot servir volen ab lo que de a se pora apro-
fitar y servix esser fet un altre orga nou en dita Iglesia y assentat en la part de la paret de
migjorn sobre lo cor de dit monestir com millor será vist poder star á tota contentatio de

dits canonges per aque los officis se pugan fer y celebrar en dita Iglesia ab mes honra y servi de Deu que are sens orga nos poden fer.

Item: lo dit mossen Anthoni Bordo conve é promet als dits venerables Canonges y Convent de fer /C/ ó fer fer á tots sos costs y despesse un orga de nou en la Iglesia de S. Joan de anthonatio de XII palms cano major/ apres de dins una VIII^a. Una XII^a grossa XV^a grossa XV^a prima XXVIII^a XXII^a una sobra XX^a peaynes de XXIII^a pe^a de peu/ tamblants cornamusa tabals rossinyol tots en fustaments y altres uses conformes á lus organs del temps corrent/ ab tres manxes y ab dos portes de tela per clourer y tencar aquell.

Item: lo dit M./ Bordo rebra dels dits canonges tota la canonada de stany y altres qui son vuy en lo orga vell de dita Iglesia tot á pes/ e com rebra la canonada nova la liurara tambe apes.

Item: dit M. Bordo com volra fonra la dita canonade vella ni fer la nova haye de demanar los venerables Mossen Jaume Puiol pabordra major e/ Mossen Lorens Isalguer Senescal canonges de dit monestir/ Los quals tindran carrech per dit convent de mirar en tota la dita obra y fara aquella com per ells fora millor degue star y rebra dita obra.

Item: los dits venerables Canonges y convent justament donaran y pagaran tota la fusta y cano/ aludes/ ayguacuyt/ stany y plom y tot lo que sera nesesari per a dit orga/ dit M. ha de fer/ ó fer obrar totes fustes possar y assentar dit orga y les manxes a son degut punt.

Item dit mossen Bordo comensará venir obrar dit orga y obre dessi amige coresme prop vinent y de aqui non levara ma fins sia acabade.

Item lo dit Convent donara o/ assignara case y loch en lo dit monestir/ o/ en altre part aunt dit mossen puga fer é obrar dita obra.

Quequidem capitula omnia atque singula in illis contenta partes predictae videlicet venerabilis Joannes Brocha Prior pro Rdo domino Michaeli Agullana Abbate seu pro ipso convento in spiritualibus et temporalibus vicarius generalis — Iheronimus Vilamala Camerarius Jacobus des Puiol prepositus maior Luchas Libra Sacrista Petrus Marti Anglada elemosinarius Honofrius Planes precentor Franciscus Suanya omnes canonici officiales Monasterii Sancti Joannis de Abbatissis Conviventes in conventu Ecclesie dicti monasterii facientes et celebrantes ex una Et dictus Anthonius Bordo ex alia precibus Laudarunt et firmarunt Convenerunt atque promiserunt et etiam sponte jurarunt per dominum Deum et eius Sta. quator Evangelia ab ipsis et carum qualiter corporaliter facta in manu et posse mihi Joannis Isalguer publici notari et scribe dicti monasterii etc. etc.

Quæ fuerunt acta intus Conventi Ecclesie Monasterii Sancti Joannis de Abbatissis die prima mensis febroari Anno a nativitate domini millessimo Quingentessimo Sexagessimo Quarto.

Acceptacio dicti organi. Die decima menssis Martii Anno Domini M^o/ D^o/ LXIV. In Monasterio Sti. Joannis de Abbatissis.

S'obra la recepcio del orga novament fet y fabricat per m.^o/ Anthoni Bordo organista de la vila de Solsona en la Iglesia monastir de St. Joan de les Abbadesses/ ep venerable Convent y Canonges de dit monestir ffet fer segons á lo acte de la capi de dit orga entre dites persones feta lo del mes de febrer del any M. D. LXIV. en poder del notari deval scrit largament contingut/ ara lo dit venerable Convent e Canonges de dita Iglesia deval de part una e lo dit m.^o/ Anthon Bordo organista de sobre la acceptacio del dit org per les nes devant scrites estat capitulat y per ells fernet los capitols següents.

E primerament es pactat y concordat entre dites parts que lo dit Rnt. Convent atesa la relatio tenen de m.^o/ Gaspar sacrista organista de la Seu de Girona acceptan lo dit orga per dit m.^o/ Anthoni Bordo organista sta fet y fabricat quant a la musica tant solament cures empero que lo dit mestre Bordo organista sta y ha de star a tots y qualsevols defectes y faltas se amostren en dit orga del dia de Pascha prop vinent á un any á despesas suas/ e que lo dit Convent per seguretat de asso se puga retenir del preu de dit orga deu ducats fins dit termini sen passat affique exint defecte que a dit Convent sia oit fer adobar lo tal defecte a despeses del dit mestre Bordo si aquell request adobar no volra/ o/ no fara dins un mes apres que sera request tant per la dita musica com ensara per raho del enfusament.

E mes avant es pactat y concordat entre dites parts que lo dit mestre Bordo se obliga ab obligatio de tots sos bens que tot hora y quant al Rnt. Senyor m.^o/ Miquell Agullana Abbat de dit monestir apparro dins empro temps de un any sa haye de mudar dit orga en altre qualsevol part de la dita Iglesia fet empro per dit Convent lo assento de aquell/ que aquell dit Bordo u mudara á despesas suas.

E mes avant lo dit Convent tots ensemps fan elecció de personas per lo fer del preu que sa de fer ab dit m.^o/ Bordo del dit orga e per la stimatio elegessen als Rnts. m.^o/ Lloren .. y senescal y m.^o/ Pere martir y almoynier del dit monestir dona poder de stimar aquell vist los sara lo dit Convent tota la quantitat que aquells concordaran hayes pagar per dit orga ab los modos e pagas que ben vist los sera dels bens del dit Convent.»

Segueixen les firmes dels compromissaris, visuradors, etc., però sols en un tros molt fet malbé, de manera que no pot treure-se'n l'entrellat.

Es còpia d'un tros de Manual de la Cúria Abadacial del notari Joan Isalguer, de l'any 1564 i 1565. Avui recollit en un plec rotulat *Varis per la Historia*.

JOSEP MASDEU, prev., arxiver

De l'Arxiu Parroquial de Sant Joan de les Abadesses.

Des de Madrid

Si l'abundància és un benefici, Madrid, el Madrid musical, no pot queixar-se aquest hivern, ja que té actualment societats de concerts per a tots els gustos. Ja semblen extingits per a sempre aquells temps en els quals l'única societat orquestral que posseïem no s'atrevia a donar sinó vuit o deu concerts anuals, i encara procurant que les seves sessions no coincidissin amb els dies de moda del *Circ eqüestre*, ja que el fet havia forçosament d'allunyar el desitjat abonament.

La degana *Orquesta Sinfónica*, que dirigeix el mestre Arbós, obrí el foc, la passada tardor, amb una sèrie de concerts populars, i aconseguí un tan gran èxit, que deu dies després d'haver terminat la susdita sèrie, n'organitzà una altra. Ha donat, a més, alguns concerts fora de l'abonament. Entre ells, una sessió amb el concurs d'En Pau Casals.

La jove *Orquesta Filarmónica*, enfront de la qual hi ha En Pérez Casas, ha reanuat en el *Price* els seus concerts, també populars, que han estat patrocinats pel *Círculo de Bellas Artes*, i anuncià, després d'un repòs de mig mes, una nova sèrie de sessions.

Una altra orquestra composta d'elements joves i ben disciplinada pel mestre Rafel Benedito, està donant així mateix deu concerts matinals en el *Gran Teatre*, i en ells esmersa la fogositat del seu esperit i els seus afanys de perfecció, un ben simpàtic agrupament de joves músics, dels quals pot hom esperar grans coses.

Resumint-me, afegiré que els madrilenys poden oir l'orquestra d'En Pérez Casas cada divendres, la de l'Arbós tots els dissabtes i la d'En Benedito tots els diumenges. Com que cadascun d'aquests directors procura oferir novetats i la llur rivalitat afina, d'altra banda, les interpretacions llurs, esdevé que la música hi surt guanyant.

Els programes dels concerts recordats els componen obres clàssiques i modernes. I heus-aquí un fet ben agradós: així com abans es sentia un menyspreu sistemàtic envers tot ço hispànic, ara, al contrari, pot dir-se que rar és el concert en el qual no s'executi alguna producció espanyola. I hom pot, doncs, escoltar produccions de Albéniz. Granados, Chapí,

Bretón, Lamote de Grignon, Pahissa, Barrios, Telleria, i d'altres encara. És clar que faig una enumeració sintètica, amb la qual pretenc demostrar que no es menyspreuen els compositors vius pels morts, ni els vells pels joves, ni els músics d'unes regions pels d'altres. Tots, al contrari, són acollits ben cordialment per les ja esmentades orquestres i molts també pel públic.

Hi ha, demés, a Madrid, dues associacions privades: la *Societat Filarmònica* i la *Societat Nacional de Música*, que constantment ofereixen sessions musicals interessantíssimes, així per la varietat dels llurs programes com per la vàlua dels interpretadors.

Afegeixi's a tot això altres manifestacions artístiques: recitals de piano, violí i guitarra i els concerts de la *Banda Municipal*, que també fa, sots la direcció del mestre Villa, tot el possible per a escampar bones llavors, ja que inclou en els seus programes les més notables obres dels més grans artistes.

Els que vivim a Madrid podem, doncs, plenament satisfer les nostres aficions filarmòniques, sobretot si ens abstenim d'assistir als teatres que ofereixen les més grolleres manifestacions del *gènere chico* i del *gènere ínfim*, començant — dit sigui sense ironia — pel *Teatre Real*.

JOSEP SUBIRÀ

Orfeo Català

EL MESTRE MILLET CONDECORAT

El Govern francès acaba d'honorar al mestre Millet concedint-li la creu de Cavaller de la Legió d'Honor. Ultra la comunicació oficial de dit nomenament, el senyor Cònsol de França oferí al mestre Millet la susdita condecoració.

CONCERTS CHORALS, SIMFÒNICS I DE SOLISTES

L'ORFEO CATALÀ organitzà set concerts corals, simfònics i de solistes, que s'efectuaren, en el nostre *Palau*, els següents dies festius a la tarda: 26 de desembre, 1.º de gener, 6 de gener, 13 de gener, 20 de gener, 27 de gener, 3 de febrer. Heus-aquí els programes:

Primer concert: ORFEO CATALÀ:

El Cant de la Senyera, Millet; Nadales populars: *On aneu, els bons pastors...* (França), sopran sol i cor; *Tots amb alegria...* (França), sopran sol; *Desperteu, pastorets...* (Bèlgica, país való), cançó dialogada, sopran i tenor; *Quan el nen Jesús a l'escola anava* (Bèlgica, país való), cor de nois; *Desperteu-se prompte...* (França), cançó dialogada, sopran sol i cor d'homes; *Som*

al dia de Nadal... (França, Bresse), chor de noies; *No sents, quina música...* (Bèlgica, país való), cançó dialogada, sopran i tenor; *Dorm, amoreta...* (Alsàcia), sopran sol i chor de soprans; *A l'hora de la mitja nit...* (França), sopran sol i chor; *Nadalencia* (1.ª audició), Godó; *La Donzelle* (1.ª audició) i *Sant Josep i la Mare de Déu* (1.ª audició), Pérez. *La Gaïta* (1.ª audició), chor de senyorettes, Carlo Mannelli (segle XVII); *Entre flors*, chor d'homes, Nicolau; *Oïdà*, chor de noies, Romeu; *Goigs de la Mare de Déu de Núria*, Llongueras; *El Noi de la mare*, Nicolau; *Serà el Pastor aimant de la ramada*, ària de l'oratori El Mesies, i *Al·leluia*, de l'oratori El Mesies, Haëndel.

Acompanyaments al piano i a l'orgue pels Mtes. Joan Salvat i Josep M.ª Comella.

Segon concert : ORFEÓ CATALÀ i cobles *Els Montgrins*, de Torroella de Montgrí, *La Principal*, de La Bisbal, i *La Principal*, de Perelada.

Per tu ploro, cobla Principal de La Bisbal, Ventura; *Lluny de ma pàtria*, cobla Montgrins, Juncà; *Records de ma terra*, cobla Principal de Perelada, Serra; *Davant la Verge*, cobla Principal de La Bisbal, Morera; *Trapacera*, cobla Principal de Perelada, Pujol; *T'estimo*, cobla Montgrins, Esquerrà; *A En Pau Casals*, cobla Principal de La Bisbal, Garreta; *Sol ponent*, cobla Principal de Perelada, Toldrà; *Narcisa* (per a dues cobles), cobles Principal de La Bisbal i Principal de Perelada, Sancho Marraco. ORFEÓ CATALÀ : *Nadales : On aneu, els bons pastors...* (França), sopran sol i chor; *Tots amb alegria...* (França), sopran sol; *Desperteu, pastorets...* (Bèlgica, país való), cançó dialogada, sopran i tenor; *Som al dia de Nadal...* (França, Bresse), chor de noies; *No sents, quina música...* (Bèlgica, país való), cançó dialogada, sopran i tenor; *A l'hora de la mitja nit...* (França), sopran sol i chor; *La Gaïta*, chor de senyorettes, Carlo Mannelli (segle XVII); *Entre flors*, chor d'homes, Nicolau; *Nadalencia*, Godó; *La Donzelle* i *Sant Josep i la Mare de Déu*, Pérez. *Rosa del Folló*, cobla Principal de Perelada, Lamote de Grignon; *De bon matí*, cobla Principal de La Bisbal, Fornells; *Rosada*, cobla Montgrins, Balcells; *El cirerer*, cobla Principal de Perelada, Morera; *Camprodon*, cobla Principal de La Bisbal, Manén; *Festívola*, cobla Principal de Perelada, Pau Casals; *Matinada*, cobla Principal de La Bisbal, Garreta; *Roselles i violes*, cobla Montgrins, Sancho Marraco; *La Donzella i el Moliner*, per a tres cobles, Pujol.

Tercer concert : ORFEÓ CATALÀ i solistes.

El Cant de la Senyera, Millet; *De la Cançó Popular Catalana*, parlament pel mestre Lluís Millet [La cançó en l'Edat mitjana. Cants de pastor. Cants de bosquerol. Cants de donzella. Cançons de dansa i cançons de camí. — Il·lustracions musicals : 1, *A l'entrada del temps clar*, balada provençal (segle XII); 2, *Robin m'aime* (Le jeu de Robin et Marion, segle XIII), Adam de la Halle; 3, *Ce matin, chevauchant tout seul* (Le jeu de Robin et Marion, segle XIII), Adam de la Halle; 4, *Inperaintz de la ciutat joiosa* (d'un còdex montserratí del segle XIV); 5, *Una matinada*, cançó de pastor; 6, *El pastoret* (harmonització d'En Lluís Millet); 7, *Cançó del carboner*; 8, *Cançó d'en Sidro*; 9, *Cançó de festeig*; 10, *Les nines de Cerdanya*; 11, *La tortolina*; 12, *La hermosa Antonia*, cançó de dansa; 13, *Les nines de Cerdanya*, cançó de dansa; 14, *La mal-maridada*, cançó humorística; 15, *Els contrabandistes*, cançó de camí; 16, *El mal de l'amor*. Cançons d'amor i de breçol. Cançons religioses. Nadales. Cançons romancesques i llegendàries. Cançó simbòlico-patriòtica (La Dama d'Aragó). — Il·lustracions musicals executades per l'ORFEÓ CATALÀ i pels solistes Srtes. Fornells, Roca i Ordí, i Srs. Vendrell, Crespo i Domènec, sota la direcció del mestre Francesc Pujol. Algunes de les il·lustracions foren acompanyades al clavicordi pel mestre Joan Salvat. — Il·lustracions musicals : 17, *La Mare de Déu*, cançó de bre-

gol; 18, *El Cant de la Verge*, cançó de breçol; 19, *Divino*; 20, *Anunci de la Passió*; 21, *Contrapàs* (fragment); 22, *Magdalena*, cançó religiosa; 23, *Fum-fum-fum*, nadala (harmonització d'En F. Pujol); 24, *Cançó de Nadal*, (harmonització d'En V. de Gibert); 25, *El Cant dels ocells* (harmonització d'En Ll. Millet); 26, *La Dama de Reus*; 27, *El Comte Arnau* (harmonització d'En Lluís Millet); 28, *A la vora de la mar* (glosa d'En A. Nicolau); 29, *La Dama d'Aragó* (harmonització d'En Ll. Millet)]. Es cantà, a més, *Don Joan i Don Ramon*, Pedrell; *Els dos camins*, Manén; *Fora temor, jo estic amb tu*, motet a vuit veus, en dos chors (1.ª audició), J. S. Bach.

Quart concert : Orquestra de l'Associació d'Amics de la Música, sota la direcció del mestre Francesc Pujol i Blai Net.

Suite de Castor et Pollux [Ouverture, Gavotte, Tambourin, Air gai, Menuet, Passepied, Chaconne.], Rameau. *Concert en la menor*, op. 54, per a piano, amb acompanyament d'orquestra [I. Allegro affettuoso. Andante espressivo. Allegro. Allegro molto. — II. Intermezzo. Andantino grazioso. (Final). Allegro vivace.], Schumann. *Simfonia en si menor* (Inacabada) [Allegro moderato. Andante con moto.], Schubert; *Prometeus*, obertura, Beethoven.

Cinquè concert : Aga Lahovska :

Son tutta duolo i Spesso vibra, A. Scarlatti; *Vittoria! Vittoria!*, Carissimi; *Le Cygne i J'errais par un soir d'été*, Grieg; *Ständchen* (serenada), R. Strauss; *Dues melodies asturianes* [a] Langreana. b) Cuando paso por el puente.], B. Fernández. *La Steppe*, Gretschaninof; *Dues melodies populaires russes* [a] Damunt la verda prada. b) Cap al tard.], Wieniawski; *Tres melodies poloneses* [a] Ma corona de flors. b) Infidel. c) Cançó de breçol.], de Szopski, les dues primeres, i de Niewiadomski, l'última; *Le coup de l'étrier*, Chopin. *La Procession*, César Franck; *La Musette* (pastourelle), Weckerlin; *Cançó de prometatge* (melodia popular grega), Ravel; *Le Faune*, Debussy; *Tonadillas* [La maja dolorosa, I i II. La maja de Goya.], Granados.

Sisè concert : ORFEO CATALÀ, orquestra de l'Associació d'Amics de la Música, Andreu Fornells, Emili Vendrell, Sandro Griff. Direcció : Lluís Millet.

Simfonia en mi bemoll [Adagio. Allegro con spirito. Andante. Menuetto. Allegro con spirito.], sota la direcció del mestre Francesc Pujol, Haydn. *Primavera* (1.ª part de l'oratori Les Estacions) [1, Obertura : Descripció del pas de l'hivern a la primavera. Recitatiu : «Mireu l'hivern ferest com fuig», Simó (baix), Lluc (tenor), Anna (sopran). 2, Chor : «Baixa del cel, oh temps més dolç de l'any». 3, Recitatiu : «Ja des d'Àries radiant el sol...», Simó. Ària : «Alegre arriba ja el pagès al camp de bon matí», Simó. 4, Recitatiu : «Sa tasca acaba ja el pagès», Lluc. Ària i chor : «Bona anyada Déu ens dongui», Lluc, Simó, Anna. 5, Recitatiu : «Oït és nostre prec», Anna. Cant de joia : «Oh que hermosa és la terra quan tot reverdeix!», Anna, Lluc, Simó i chor. 6, Chor : «Déu etern, Déu potent, Déu de bondat!», Haydn. *Estiu* (2.ª part de l'oratori Les Estacions) [1, Obertura : Descripció del naixement del jorn. Recitatiu : «A trenç d'aubada la claror apunta tímida», Lluc, Simó. Ària : «Alegre aplega el pastoret xiulant el joganer ramat», Simó. 2, Chor i solos : «Ja va pujant, ja brilla, amunt, el sol», Anna, Lluc, Simó. 3, Recitatiu : «Tothom per la sega es va preparant», Simó. 4, Recitatiu : «Ja de migjorn el sol radiant cau aplomat», Lluc. Cavatina : «Tot jau en somni atuídor», Lluc. 5, Recitatiu : «Oh benaurat boscatge ombriu», Anna. Ària : «Oh com l'ànima reposa», Anna. 6, Recitatiu : «Mireu! Com vel caliginós s'estén...», Simó, Lluc, Anna. Chor : «Ahl S'atança el temporal!...» 7, Tercet : «La nuvolada es va esqueixant...», Lluc, Anna, Simó. Chor : «Noies, joves, veniu!», Haydn.

Setè concert : ORFEÓ CATALÀ, orquestra de l'Associació d'Amics de la Música, Andreu Fornells, Emili Vendrell, Sandro Griff. Direcció : Lluís Millet i Francesc Pujol.

Simfonia en re [Adagio. Allegro. Andante. Menuetto. Allegro. Allegro spiritoso.], sota la direcció del mestre Francesc Pujol, Haydn. *Tardor* (3.ª part de l'oratori de Les Estacions) [1, Obertura : Descripció del sentiment de joia per l'abundor de la cullita. Recitatiu : «Tot ço que germina pel temps primaveral», Anna, Lluç, Simó. 2, Tercet : «Natura, guardonant treball...», Simó, Anna, Lluç. Chor i solos : «Trellall, oh sant treball...» 3, Recitatiu : «Envers els camps d'avellaners ja corren els infants», Anna, Simó, Lluç. Duet : «Donzelles de ciutat, veniu!», Lluç, Anna. 4, Recitatiu : «Els camps es veuen despullats i no s'hi troba ja ni un gra», Simó. Ària : «Mireu enllà, pels amples camps!», Simó. 5, Recitatiu : «Obriu bé els ulls, minyons! De llebres, oh quin bé de Déu!», Lluç. Chor de pagesos i caçadors : «Ei, no oïu sonà els corns?» 6, Recitatiu : «Dels ceps, les branques fent torçar, molçuts raïms sucosos pengen», Anna, Simó, Lluç. Chor : «Julil julil ja raja el vi!», Haydn. *Hivern* (4.ª part de l'oratori Les Estacions) [1, Obertura : Descripció de l'arribada de l'hivern. Recitatiu : «Ja l'any s'atansa vers la fi», Simó, Anna. Cavatina : «Llum i vida decandeixen», Anna. 2, Recitatiu : «Tot l'ample estany es veu glaçat», Lluç. Ària : «Tot sol el vianant, perduda l'esma...», Lluç. 3, Recitatiu : «Quan és aprop, sent unes veus...», Lluç, Anna, Simó. Ària i chor : «Volta, roda, fila, que l'amor vigila», Anna. 4, Recitatiu : «Ja la roda atura el volt», Lluç. Ària i chor : «Si n'era una donzella...», Anna. 5, Recitatiu : «De la muntanya es va exalant com un alè glaçat», Simó. Ària : «Contempla ací, oh foll mortal!», Simó. 6, Solos i chor : «I finalment vindrà el gran jorn», Simó, Lluç, Anna], Haydn.

El públic assistí nombrosíssim als concerts oferts per la nostra entitat choral. El primer, ja tradicional, fou rebut, com sempre, pels nostres amadors de *nadales*, amb la *devoció* acostumada. Foren també escoltades amb l'interès de sempre les formoses pàgines dels nostres mestres Nicolau, Romeu i Llongueras. Fou ben gustada en fi la joliva composició, que es donà per primera vegada, del compositor siscentista Carlo Mannelli.

El segon concert, consagrat a les nostres *Cançons* i *Dances*, oferí una originalitat : la de servir-se de la nostra dansa i de les nostres cobles, per al concert. L'assaig fou curiós. Confeccionem-ho : així la dansa com les cobles triomfaren. Val a dir que les cobles contractades, *Montgrins*, de Torroella de Montgrí, *Principal*, de La Bisbal, i *Principal*, de Perelada, tocaren de faisó perfeta (lluïnt cadascuna ses principals característiques) i que les sardanes interpretades eren ben notables. Sorprengueren, sobretot, per llurs qualitats ben variades, les compostes pels mestres Morera, Garreta, Pujol, Manén, Sancho Marraco i Toldrà. Heus-aquí obres plenes d'interès, de musicalitat ben sentida i ben característiques, totes elles, de l'art nostrat. Podria ja fer-se un bell estudi a propòsit de les dances creades, desde les primitives del popular Ventura fins a les ja *artístiques* (amb tot i ésser també ben *populares*), dels mestres Morera, Garreta, Pujol, &. No pot pas ni solament assajar-se en una senzilla nota informativa com la que escrivim...

Afegirem que les sardanes executades foren curosament escollides. Es tingué, demés, una especial cura en què tots els nostres principals autors de sardanes figuressin en el programa. Totes, doncs, oferiren, en realitat, un especial interès. Ens fóra agradós parlar, ben llargament, d'algunes d'elles. L'espai ens manca.

Ja havem dit que les tres cobles contractades tocaren de faísó perfeta. Foren sorollosament ben acollides. I quedà ben provat que les tres són notabilíssimes.

Tots els nostres aficionats expressaren el desig d'oír novament, en futurs concerts, les cobles ja citades. Caldrà, doncs, repetir les audicions llurs.

L'ORFEO CATALÀ cantà en el present concert, com queda vist, les nades interpretades en el concert precedent, així com les belles pàgines de Mannelli, Nicolau, Godó i Pérez.

La conferència dedicada a la *Cançó Popular Catalana* que el mestre Millet havia llegit en la Sala Mozart el dia 19 del passat desembre, fou novament oferta als nombrosos enamorats de les nostres cançons i de les gloses que tan sentidament sap fer-hi el mestre. El públic assaborí amb visibles mostres de delectança així la bellesa forta de la prosa d'En Millet com la flaire ben sanitària de les nostres cançons. També aplaudí amb gran insistència el nou motet *Fora temor, jo estic amb tu*, de J. S. Bach, que els nostres coratjosos cantaires li oferien per primera vegada. Però, per tractar-se d'una obra un bon xic complexa no fou potser pas gustada com es mereixia. Caldrà, per tant, repetir-ne l'execució.

L'orquestra de l'Associació d'Amics de la Música, que havia solament tocat pels seus amics (sortosament ja ben nombrosos), es presentà en públic per primera vegada en el quart concert de la present sèrie. Tocà, com sempre, sota la direcció d'En Francesc Pujol, amb la més gran cura, i així les fineses de la *Suite* de Rameau, com l'expressivisme admirable de l'*Inacabada* de Schubert, com la ben traçada plana de Beethoven sorgiren, doncs, com ja era d'esperar, de faísó ben perfeta. Fou, per tant, xardorosament aplaudida. En Blai Net col·laborà ben notablement a dit concert, tocant de bell nou el *Concert* del mestre de Zwickau que havia ja interpretat, com és sabut, en un dels darrers concerts de l'Associació d'Amics de la Música.

El cinquè concert fou confiat a Aga Lahovska, la ben notable cantatriu que haviem ja oit, més d'un cop, en els concerts de l'Associació de Música «da Camera». Cantà el programa que hem ja esmentat amb son talent prou conegut. Fou ben acompanyada pel pianista Frederic Longàs.

La nova audició de *Les Estacions*, de Miquel Haydn, despertà idèntic interès que quan foren ofertes, per la nostra entitat choral, per primera vegada. I és que hom no es cansa ni podrà mai cansar-se d'oír aquesta música. Música viva, sincera, escrita de mà de mestre, que impressiona a tothora, així al tècnic, al professional, com a l'aficionat. Com tots els moments de l'Oratori arribaren ben al cor dels auditors! Com tots els caires de la partitura foren, per altra part, ben presentats, així pels músics, com pels solistes, com pels nostres choristes! Com, en fi, foren tots ben vistos, ben entesos, pel nostre Lluís Millet!

El públic ovacionà, doncs, llargament al mestre i als seus executants. Entre ells havem d'esmentar ben especialment els solistes Andreu Fornells, Sandro Griff i Emili Vendrell. Na Fornells lluí un cop més el seu cantar gentil, en Sandro Griff es féu novament ben simpàtic, i N'Emili Vendrell, que debutava com solista de concert, triomfà plenament. Hem també de fer constar que l'orquestra de l'Associació d'Amics de la Música tocà *Les Estacions*

amb tot l'entrain i la comprensió desitjables. Executà, demés, sota la direcció del seu mestre Pujol, la *Simfonia en mi bemoll* de Haydn (sisè concert), i la en *re* del mateix autor (setè concert). Ambdues força aplaudides.

L'èxit, doncs, dels set darrers concerts organitzats per l'ORFEÓ CATALÀ ha estat ben franc.

SESSIÓ ÍNTIMA DE SARDANES

Responent al desig manifestat per forces aficionats, la nit del segon concert de la sèrie ja ressenyada, les tres cobles que havien pres part en el concert de la tarda, obsequiaren als *sardanistes* amb l'audició de formoses sardanes. I després d'haver-ne sentit, d'haver-ne fruit, hom pogué dansar-nel

CONFERÈNCIA INTERESSANT

El distingit musicòleg Josep Subirà, director de la revista madrilenya *Arte Musical* i crític, a més, d'*España Nueva*, llegí en la nostra Sala d'assaigs, el dia 4 del present mes, una interessant conferència. Parlà de *Les transformacions orgàniques de la Música*. Dividí son bell estudi en sis parts, i s'ocupà: I, de L'evolució com base del desenrotllament musical; II, de La opinió dels antics; III, d'El naixement de les Belles Arts; IV, de La Música en son origen; V, de La música en l'actualitat; VI, d'El lloc de la música en les Belles Arts.

No detallarem l'esmentada conferència, ja que, mercès a la finesa del Sr. Josep Subirà, ens serà permès oferir-la als nostres llegidors en un dels pròxims nombres.

En Josep Subirà fou escoltat amb viu interès per part dels músics i aficionats que anaren a escoltar-lo.

Per la nostra part, sia'ns permès remerciar-lo, en nom de l'ORFEÓ CATALÀ, per l'atenció que tingué amb nosaltres al dedicar-nos la seva ben interessant lectura.

Catalunya

BARCELONA

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA : ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MÚSICA : SISÈ CONCERT.

— S'efectuà el dia 30 del passat mes. Oïrem el següent programa: *Idomeneus*, obertura, Mozart; *Concerto grosso*, en *do*, per a oboes i orquestra de corda, G. F. Haendel; *Concerto en la menor*, per a piano i orquestra, R. Schumann; *Simfonia en re*, n.º 2, Beethoven.

Un cop més pogué apreciar-se la bella fusió de l'excel·lent orquestra que dirigeix En Fran-

cesc Pujol. Pot ja afirmar-se que les execucions de l'orquestra que ens ocupa es caracteritzen principalment per la llur seriositat. Res d'efectismes ni de rampells. Tot, aquí, és equilibrat i del millor gust.

Cal fer constar que la part de piano del *Concert* de Schumann fou destrament matisada pel ben notable pianista Blai Net.

El públic, nombrosíssim, que acudí a escoltar tan belles coses, no es cansà pas d'aplaudir i sortí ben satisfet de la vetllada.

SETÈ CONCERT. — Tingué lloc el dia 22 del present gener. La novetat del programa constituïa-la la primera audició d'un cicle de XII melodies d'En Robert Gerhard : *L'infantament meravellós de Schaharazada*. El compositor s'és servit d'algunes poesies del ben suggestiu recull que, sots el títol ja indicat, publicà fa poc el ben conegut poeta En J. M.ª López Picó.

En Robert Gerhard és un jove músic extremadament simpàtic. És català, ja que nasqué a Valls el dia 25 de setembre de 1896. Però el seu pare és suís i la seva mare alsaciana. En Gerhard ha fet estudis ben seriosos a Suïssa i a Alemanya, i, darrerament, amb el mestre Felip Pedrell. És un jove cultíssim. És, en fi, un enamorat del nostre art, de la nostra terra i de les nostres coses. Pot ja afirmar-se que és català de cor. S'ha parlat molt del ben distingit músic que ens ocupa a propòsit de la primera audició de les jolives cançons que hem ja esmentades. Anem també a parlar-ne un xic nosaltres.

Diguem-ho tot seguit : En Gerhard és un músic excel·lentment dotat. Té imaginació, vena musical, facilitat, sentiment de l'harmonia. Cal esperar d'ell grans coses. Alguns números del Cicle que comentem constitueixen ja belles troballes. El n.º IX de *L'infantament* (Un crit del mercat), és, per exemple, originalíssim. D'una modernitat ben marcada, apareix ben *vist*, ben sentit, i netament expressat. Ens agradà també força el n.º VII. En Gerhard ha ben musicalitzat els bells versos d'En López Picó :

«Jo t'he donat el meu cor
i tu en fas una joguina :
càntir d'olors amb pom d'or.
Si oblidessis que és de vidre,
pobre cor!»

Heus-aquí una de les millors cançons del recull. Heus-aquí, demés, un ver *lied*. No dubtem pas un instant en qualificar la susdita melodia de vera joieteta. És, creiem, una de les més boniques i més sentides cançons que els nostres músics han trobat durant els darrers anys.

Altres números del recull d'En Gerhard sorprenen pel llur evident impressionisme. Alguns, val a dir-ho, fan un xic l'efecte de gloses principalment pianístiques. Citem, en fi (per a dir-ho tot), alguna *repeticó* no sempre motivada, en veritat, per l'íntim sentit dels versos musicats... Els anys donaran sens dubte, a En Gerhard, un més just sentiment de l'expressió justa i consisa. Cal, però, no oblidar que es tracta d'un compositor jovenívol. Ens ofereix,

demés, el seu op. 11 Considerat com tal, el Cicle darrerament estrenat és notabilíssim. Constitueix un tot ple de coses boniques i de formoses i saboroses promeses.

L'Infantament meravellós de Schaharazada, compost per En Robert Gerhard, acaba d'ésser publicat. En parlarem, doncs, amb l'atenció que es mereix, des de la nostra secció destinada a la bibliografia.

Entretant, ens ha estat ben agradós, fem-ho constar, dedicar ja al citat recull aquesta ràpida impressió.

Completà el programa del concert que comentem l'audició del *Quartet en mi bemoll*, n.º 5, de Dittersdorff, i del *Quartet en fa*, op. 46, de Dvorak. Foren superbament executats pel *Quartet Renaixement*. Així la producció de Dittersdorff com la del mestre txec interessaren força: la primera, per les seves línies netes, clares, joliument segle XVIII; la segona, per la bella sinceritat que arreu sol brillar, ben abundosa.

Citem, en fi, el nom dels dos distingits intèrprets de la producció d'En Gerhard: Concepció Badia i Frederic Longàs. Ambdós s'esforçaren, ben gentilment, en fer ben aparèixer les boniques creades pel llur amic Gerhard. La gesta és bonica. — X.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA «DA CAMERA». — Per al concert quart del present curs (15 de gener), l'esmentada *Associació* contractà el *Trio Caffaret*, de París, que el componen les tres dames Lucie Caffaret (piano), Ivonne Astruc (violí) i Marg. Caponsacchi (violoncel). Aquest trio femení, que s'ha fet famós no tan sols a París, sinó en els més importants centres musicals d'Europa, ha consolidat aquí la seva reputació, puix deixà en els oients del referit concert una impressió excel·lentíssima, gràcies a l'equilibri dels seus components, a la fusió admirable de la sonoritat, a la unitat d'estil que predomina en cada obra i a l'esquisidesa de l'execució. Les distingides artistes ens agradaren d'una manera especial en els tríos, en *mi major*, de Mozart, i en *mi bemol*, op. 70, n.º 2, de Beethoven, per ésser-nos llurs estils prou coneguts per a fallar en consciència sobre el mèrit de llurs interpretadores (remarquem de pas la musicalitat de la pianista, acusada amb extraordinari relleu en totes les obres); però tampoc podem deixar d'aplaudir i ensalçar el curós treball ofert en l'execució del trio en *la menor* de Ravel, donat a Barcelona per primera vegada, que alcançà un efecte dels més bons.

Amb ço que deixem dit ja es compendrà la importància que revestí l'al·ludit concert, que restarà entre els millors que porta organitzats des de sa fundació l'*Associació de Música «da Camera»*. — S.

SALA MOZART: ASSOCIACIÓ MUSICAL DE BARCELONA. — El Quartet de la pròpia associació, que s'havia presentat per primera vegada el mes de novembre, organitzà un nou programa amb un quartet de Haydn, el quartet en *la* de Schubert i la primera audició del quartet espanyol (*Alcázar de las perlas*) d'En Joaquim Cassadó.

L'excel·lent impressió que produïren els nous quartetistes als habituals concurrents a

aquests concerts en sa primera audició, persistí, com era d'esperar, en la sessió que ens ocupa. Com interpretació model citarem la que alcançà l'esmentat quartet de Schubert, on els Srs. Massià, Quer, Garangou i G. Cassadó aconseguiren una fusió d'estil i sentiment perfecta.

Quant a la nova producció del mestre Cassadó, ens plau fer constar el bon acolliment que va merèixer de l'auditori. L'obra, si bé s'aparta del caràcter purament musical que els mestres clàssics imposaren en el gènere, té un sabor espanyol innegable que s'acusa en cada temps, i demostra, en el desenrotllament dels mateixos, la mà experimentada d'un músic que coneix son *métier*. Diguem, demés, que l'execució del quartet espanyol féu honor als hàbils instrumentistes als quals fou confiada. — S.

TEATRE ELDORADO : MATINÉES LÍRIQUES POPULARS ORGANITZADES PER L'ASSOCIACIÓ MUSICAL DE BARCELONA. — El darrer concert de la tercera sèrie es celebrà el diumenge 13 de gener amb el concurs de l'*Orfeó Gracienc* per a l'audició de l'idil·li simfònic-vocal del mestre Lamote de Grignon, *La Nit de Nadal*, que omplia íntegra la segona part del programa. És aquesta obra, com ja hem dit en altres ocasions, una de les més belles i potser la més equilibrada del reputat director de l'*Orquestra Simfònica*. Ses qualitats segueixen imposant-se, malgrat el temps, i això és una prova evidentíssima del valer de l'obra. Podem dir, doncs, que, oint-la, hi fruïren d'igual manera els antics que els novells filarmònics ben convençuts de les bel·leses que l'idil·li enclou.

En l'execució de *La Nit de Nadal*, tant la *Simfònica* de Barcelona com l'orfeó d'En Balcells, acompanyats dels solistes Srta. Olivé i Sr. Brétiny, es feren mereixedors dels entusiastes aplaudiments que el públic va atorgar-los.

Aquesta aprofitada *matinée* fou completada amb l'audició de la *Quarta Simfonia* de Beethoven, la més plàcida de les nou, anomenada per Berlioz la de l'enamorament. L'adagio és, ben cert, un delitós ensomni. — S.

INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR PER A LA DONA. — Com ha vingut celebrant aquest Institut tots els anys, també hi hagué en les festes de Nadal la sessió de música corresponent, en la qual, ultra cantar-s'hi pel chor d'alumnes i solistes tres escullides cançons del mestre Lamote i algunes boniques nades populars belgues, sota la direcció del mestre Vicents M.ª de Gibert, s'oferí la novetat d'interpretar-se al piano, pel mateix professor de l'*Institut*, el preciós recull de peces que Liszt intitulà *L'Arbre de Nadal*. Aquesta audició estigué molt ben preparada per la lectura d'unes notes sobre la personalitat artística de Liszt i d'uns petits anàlisis corresponents a cada una de dites peces, atinat treball amb el qual el mestre Gibert s'acredità novament d'erudit i exquisit artista. No cal dir lo molt aplaudida que fou l'execució de les belles composicions de Liszt, que els concertistes han fet mal d'oblidar, potser per l'escassa intervenció en les mateixes del *virtuosisme*, ço que les fa per a nosaltres doblement simpàtiques. Està clar que donat l'assumpte que tracta el gran compositor hi predomina en

el recull l'element religiós i el popular, però el temperament romàntic del famós pianista s'hi revela també en els tres números finals, que, encara que no els més bells, són els d'efecte més brillant.

Pocs dies més tard la Direcció del mateix Institut ens convidava a una audició íntima de *L'infantament meravellós de Schaharazada*, cicle de dotze melodies originals d'en Robert Gerhard, poesies d'En J. M. López Picó, que havia alcançat el premi musical de l'últim concurs d'Olot. Foren interpretadors d'aquestes novel·les melodies Na Mercè Plantada de Colomé i el pianista En Frederic Longàs; essent l'èxit aconseguit ben falaguer per a l'autor i per als artistes, ja que la meitat dels números van haver de repetir-se. L'interès que despertà l'esmentada audició fou doblement motivat per la nova aparició de l'excel·lent cantatriu Sra. Plantada de Colomé i per tractar-se de la primera obra que En Gerhard ens donava a conèixer de la seva producció. Amb *L'infantament meravellós de Schaharazada* ens ha estat revelat, doncs, un nou compositor de la terra, posseïdor d'una tècnica remarcable i d'un temperament musical magníficament dotat que fa esperar molt de bo. La concepció sembla poc madurada, certament, així com mancada del segell nacional que fa l'obra d'art més viva, però hem de creure que en les successives produccions d'En Gerhard s'atenuarà ço que retreiem, adquirint més forta solidesa la manera ja força distingida del novell compositor.

La Sra. Plantada ens cativà novament amb el seu depurat estil que tant de relleu presta a tot ço que canta, i igualment hem d'aplaudir la tasca del pianista Sr. Longàs que en l'obra de què es tracta revestí una importància excepcional. — S.

Bibliografia

PAHISSA, *Preludio y dos grandes fugas a dos voces para piano*. — Editorial Ambos Mundos. Barcelona.

Com tot ço massa cerebral, massa treballat, massa volgut i complicat, el *Preludi* i les dues *fugues* del mestre Pahissa no es donen pas tot seguit... En Pahissa és, demés, un compositor ardit que no tem pas les dureses. Fuig, d'altra banda, d'aquella musiqueta fàcilment agradívola que hom sol vestir, gairebé sempre, amb quelques acords inofensius. En Pahissa odia, en fi, les fórmules, els clixés. I furga, valentment, a fi de crear coses noves, coses *seves*. Les produccions que ens ocupen representen un evident esforç. Cal, doncs, per de prompte, *respectar-les*. Estan totes escrites a dues veus. Ja és prou sabut quan difícil resulta d'obtenir amb tan migrats mitjans, plenitud sonora. Cal, evidentment, en el cas que esmentem, que

les dues línies, que els dos moviments, que els dos *subjectes* es moguin amb gran justesa, a fi que el tot resulti un xic *gras*, un xic *complet*. No hi ha pas dubte que En Pahissa obté sovint les qualitats susdites. La traça del músic és, en tot cas, sempre evident. El treball d'En Pahissa apareix, en un mot, extremadament seriós. L'intent és enlairat. S'apunta a fer art gran. L'exemple és bell i cal agrair a En Jaume Pahissa el fet, sempre formós, d'oferir-lo als nostres músics. — X.

NARCISA FREIXAS : Cançons amoroses. Cant i piano.

És un quadern de melodies fàcils i escaients d'ingenuïtat. La cançó popular ha tocat al cor de la Sra. Freixas, i per això aquesta autora canta sempre gentilment i amb simplicitat. Qui tingui set de música, les trobarà massa humils aquestes cançons; qui en tingui prou amb una cançó, passada de petit aucell, en restarà ben content i agraït.

NARCISA FREIXAS, Piano Infantil. Petites recreacions per infants. Il·lustracions de Torné-Esquius. Poemes de Francesc Sitjà. — Editorial Muntañola. Barcelona.

El joliu recull de Na Narcisa Freixas, dedicat als infants, ve a omplenar un buit en la nostra literatura i fins, creiem, en la literatura musical d'altres països. Hi ha, certament, mil coses publicades per als pianistes tendrívols. Són, però, gairebé totes, tan poc interessants! El problema d'escriure coses fàcils, emperò un xic *vives*, és, d'altra banda, ben difícil de resoldre. Na Narcisa Freixas ha intentat resoldre'l, i la solució que ens proposa es ben gentil, tanmateix. Cal un viu amor envers els nins, els artistes menuts, per poder sentir i expressar després les paginets fresquívols que han motivat aquests mots nostres. Na Narcisa Freixas ha tingut, en fi, l'excel·lent pensada de fer comentar les seves paginets. I alguns mots ben trobats d'En Francesc Sitjà i uns ben suggestius dibuixos d'En Torné-Esquius acompanyen, doncs, les formoses obretes de Na Narcisa Freixas. L'encert d'aquest recull és evident. Cal, doncs, recomanar-lo. — X.

MARIA-DOLORS LASALLE, Compendi de la vida de Lluís Maria Von Beethoven.

Es tracta d'una conferència donada a l'*Orfeó Manresà*, el dia 18 del passat novembre, per Na Maria Lasalle. El treball és interessant i molt ben fet. Després de parlar de la vida del gran mestre de Bonn, Na Maria Lasalle dedica alguns mots a la *Missa solemne* i a la *Novena Simfonia*, i cita, en fi, una carta de Beethoven i el testament del mateix. L'estudi que ens ocupa fa gran honor a la pulcra escriptora que l'ha escrit, així com també als que l'han publicat.

Noves

A LA MEMÒRIA D'EN GRANADOS. — Davant la casa núm. 20 del carrer de Girona, que fa xamfrà al carrer d'Ausias March, va celebrar-se el dia 20 de gener, a les onze del matí, l'acte de descobrir la làpida destinada a honorar la memòria de l'insigne mestre lleidatà Enric Granados, la qual ha estat col·locada a la façana de l'edifici.

S'aplegaren en la cerimònia nombroses representacions de diverses corporacions oficials i diferents entitats artístiques, els fills del malaguanyat mestre i bon nombre de músics. En representació de l'*Escola Municipal de Música* s'hi trobava entre els presents el mestre D. Antoni Nicolau, i de l'ORFEÓ CATALÀ hi acudiren, també, D. Vicents de Moragas, els mestres Millet, Comella i Salvat i alguns senyors socis.

Després d'un breu parlament de D. Lluís Masriera, president del *Real Circulo Artístico*, organitzador de l'important acte que s'efectuava, va descorre's la cortina que tapava la làpida, prorrompent el públic en grans aplaudiments.

La làpida és de bronze, i és deguda a l'artista Sr. Borrell. Hi ha dues figures de dona en actitud d'oferir una corona i flors, i la llegenda diu:

«Aquesta casa és la darrera que habità el mestre Enric Granados, glòria de la música espanyola, nascut a Lleida a XXI de juliol de MDCCCLXVII. Ell i sa esposa moriren al Canal de la Manxa, víctimes del torpedejament del «Sussex», el XXIV de març de MCMXVI. El «Circulo Artístico» li dedica aquesta memòria.»

El Sr. Martí Ventosa, en nom de la ciutat, acceptà l'ofrena, recordant les obres cabdals del mestre, especialment *Goyescas*. Donà mercès al *Círcol Artístic* i saludà la família.

En representació d'aquesta, l'Apeles Mestres agrai les paraules pronunciades, adherint-s'hi, demés, en nom de l'art.

Els presents saludaren els fills de l'eminent compositor català i l'acte es donà per acabat.

IMPORTANT DONACIÓ DEL MESTRE PEDRELL. — L'eminent compositor i musicògraf, autor de *La Celestina*, ha fet donació completa i immediata a l'*Institut d'Estudis Catalans* de tots els seus llibres i manuscrits, expressant com a única condició el desig de què es destinés anualment, en els pressupostos de la *Biblioteca*, una quantitat per a l'enriquiment de la seva secció musical.

El Patronat de la *Biblioteca de Catalunya*, al donar compte de tan laudable acció, acordà expressar son vivíssim agraïment al generós donant, i per a fer-ne públic testimoni, inscriure son nom en la làpida de la sala de lectura on figuren els noms dels protectors més il·lustres de la *Biblioteca*.

El donatiu del mestre Pedrell és del més gran valor intrínsec. Hi figuren obres de raresa excepcional, com l'exemplar, imprès a Praga en el segle XVI, de les *Ensaladas* del mestre Flecha, les obres de Salinas, Nasarre i altres músics espanyols; antigues obres d'organografia i una gran riquesa de llibres moderns sobre les qüestions més palpitants d'historiografia i crítica musicals. Al costat d'aquests llibres s'hi troben els manuscrits i partitures originals de les grans obres del mestre Pedrell, desconegudes moltes d'elles encara pel gran públic, però saborejades en secret pels iniciats.

Al fer-nos tornaveu d'aquesta falaguera nova, amb intens goig, hem de manifestar també el desig de què l'acte realitzat amb tan generós desprendiment pel mestre Felip Pedrell trobi imitadors, ja que sovint hem de deplorar l'esgarriament d'originals i exemplars musicals que a la mort de llurs autors o propietaris passen a mans ignorants del valor que aquells representen, dificultant així la conservació i estudi dels mateixos, en perjudici de la història crítica dels nostres cabals artístics.

SCHOLA ORPHEONICA. — La *Schola Orpheonica* ha elegit el següent nou Consell Direcciu: *President*, Anselm Pi Sisa; *Vice-president 1.º*, Josep M.ª Torras Talarn; *Vice-president 2.º*, Anton Casas Tera; *Secretari*, Joan Clos Busquets; *Vice-secretari 1.º*, Enric Perbellini Subirans; *Vice-secretari 2.º*, Francisco Riera Lomañe; *Tresorer*, Francisco Soler Enseñat; *Comptador*, Tomàs Borràs Castanyé; *Arxiver musical*, Salvador Aguilera Peris; *Bibliotecari-literari*, Jaume Godayol Boloix; *Vocals*: Joan Ventura Rodríguez; Josep Soler Janer; Antoni Munné Rumeu; Domènec Munné Granollers.

LITERATURA AGRADÍVOLA. — De l'exordi d'una crítica musical llegida en un diari de X...

«Ocaso. Cuando moría el sol, con una muerte augusta, encendida de púrpura, la no igualada policromía otoñal era como una triste sonrisa del paisaje.

Todas las vagas melancolías, hermanas de las almas viajeras y exquisitas, temblaban en el ambiente.

En el pecho, por las abiertas ventanas del sentido, adentrábase callada, como niebla sutil, la esencia de todas las saudades.

Y era el otoño, padre de los recuerdos, como una voz, amable y ancestral, que expandiera el íntimo sahumero de aquella historia triste de una esperanza muerta.

Así nuestro ánimo, enfermo del otoño, al pisar los umbrales de la Sociedad Musical.»

Seguia, després, la crítica pròpiament dita...